Ο Χριστός για τα τραγικά γεγονότα (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Ιουνίου, 2023

Ὅταν γίνονται διάφορα **τραγικά γεγονότα καί δυστυχήματα** εἴμαστε πάντοτε ἕτοιμοι νά κάνουμε ἀρνητικές ἀξιολογικές κρίσεις καί νά **ἀποδίδουμε τήν αἰτία στήν τιμωρία τοῦ Θεοῦ, λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν πού ἀδικοῦνται ἤ σκοτώνονται κατά τά γεγονότα.**

Κατ’ ἀρχάς εἶναι παράτολμο νά ἀποδίδουμε στόν Θεό τά ἀποτελέσματα τῶν δυστυχημάτων, γιατί **πολλά ἀπό αὐτά ὀφείλονται στήν κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου**, ἡ ὁποία ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου δέν καταργεῖται ἀπό τόν Θεό. Δέν εἶναι δυνατόν ὅλα τά γεγονότα νά ἀποδίδονται στόν Θεό καί νά ἀναιρεῖται ἡ ἐπιλογή πού κάνει ὁ ἄνθρωπος.

Ἐπίσης, **δέν πρέπει νά παρουσιαζόμαστε ὅτι μέ τίς ἀπόψεις μας γνωρίζουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ**. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «*Τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἤ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;*» (Ρωμ. ια΄, 34).

Ὅταν ἀποφαινόμαστε ὅτι αὐτό ἔγινε ἐπειδή ὁ Θεός τό ἤθελε, **δείχνει μιά θρασύτητα** στό νά εἰσερχόμαστε μέσα στόν νοῦ τοῦ Θεοῦ καί νά γνωρίζουμε τό πῶς καί γιατί ἐνεργεῖ κάθε φορά. Ἔτσι, πρέπει νά ἀποφεύγουμε νά ἐκφράζουμε ἀπόλυτες ἀπόψεις γιά τό τί θέλει ὁ Θεός καί γιατί ὁ Θεός προέβη σέ κάποιες ἐνέργειες.

Ἔπειτα, ὡς πρός τά διάφορα δυστυχήματα πού προκαλοῦνται ἀπό διάφορα φυσικά ἤ κοινωνικά γεγονότα ὑπάρχει μιά ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ Χριστός σέ σχετική ἐρώτηση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του. Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς διηγεῖται ὅτι κάποιοι πλησίασαν τόν Χριστό καί τοῦ ἀνέφεραν τό γεγονός κατά τό ὁποῖο ὁ Πιλάτος σκότωσε μερικούς Γαλιλαίους τήν ὥρα πού πρόσφεραν θυσία καί ἔτσι τό αἷμα τους ἀναμείχθηκε μέ τό αἷμα τῶν ζώων πού θυσιάζονταν. Ὁ Χριστός ἀπάντησε: «*Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοί παρά πάντας τούς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐάν μή μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε*» (Λουκ. ιγ΄, 1-3). Ὁ Χριστός μέ τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε δέν ἀμνήστευσε τήν ἁμαρτία τῶν συγκεκριμένων Γαλιλαίων, ἀλλά τούς βεβαίωσε ὅτι ὅλοι θά πάθουν τά ἴδια, **ἐάν δέν μετανοήσουν**.

Συνέχισε ἀκόμη μέ τό νά ἀναφέρη τό γεγονός πού ἕνας πύργος στό Σιλωάμ ἔπεσε καί σκότωσε δεκαοκτώ ἀνθρώπους. Εἶπε ὁ Χριστός: «*Ἤ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καί ὀκτώ, ἐφ᾽ οὕς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καί ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρά πάντας τούς ἀνθρώπους τούς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ;*». Καί ἐπιλέγει: «*Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐάν μή μετανοήσητε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε*» (Λουκ. ιγ΄, 4-5). **Ὁ Χριστός καλεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους σέ μετάνοια, ἡ ὁποία εἶναι προσωπική καί καθολική. Ὅλοι ἁμαρτάνουμε καθημερινά καί γινόμαστε αἴτιοι τῶν καταστάσεών μας, ἀφοῦ ἡ ἁμαρτία ἔχει σωματικές καί κοινωνικές συνέπειες, εἶναι ἀποστασία ἀπό τόν Θεό** , ὁ Ὁποῖος εἶναι ἡ πηγή τῆς ζωῆς. Καί ἀφοῦ ὁ Χριστός εἶπε αὐτόν τόν λόγο καί τούς κάλεσε σέ μετάνοια, εἶπε τήν παραβολή τῆς ἀκάρπου συκῆς. Σύμφωνα μέ αὐτήν κάποιος ἐφύτευσε στό ἀμπέλι μιά συκιά, ἡ ὁποία δέν παρήγαγε καρπούς. Εἶπε στόν ἀμπελουργό νά τήν κόψη γιά νά μή ἀχρηστεύη τόν τόπο. Καί ὁ ἀμπελουργός εἶπε στόν Κύριό του: «*Κύριε, ἄφες αὐτήν καί τοῦτο τό ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περί αὐτήν καί βάλω κόπρια. κἂν μέν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δέ μήγε, εἰς τό μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν*» (Λουκ. 6-9).

Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι, **ὅταν γίνονται κάποια τραγικά γεγονότα, δέν πρέπει νά ἀποδίδουμε τόν θάνατο τῶν ἀνθρώπων στήν δική τους ἁμαρτία, ἀλλά νά μετανοοῦμε ἐμεῖς**, γιατί ἀπομακρυνθήκαμε ἀπό τόν Θεό, γιά νά μή πάθουμε τά ἴδια. **Νά ἀποφεύγουμε νά κάνουμε κρίσεις γιά τήν κρίση τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν γνωρίζουμε γιά ποιόν λόγο ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά γίνη κάτι** . Ἄλλωστε, ἕνα εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού **ἄλλοτε εἶναι κατ’ εὐδοκίαν** καί **ἄλλοτε εἶναι κατά παραχώρηση καί οἰκονομία**.

Ἑπομένως, ἀπό τά διάφορα γεγονότα πού γίνονται πρέπει νά προβληματιζόμαστε, νά προσευχόμαστε γιά τούς ἀνθρώπους πού ὑποφέρουν καί πρό παντός νά μετανοοῦμε, γιατί ἡ ἁμαρτία καθενός ἔχει κοινωνικές, ἐθνικές καί παγκόσμιες συνέπειες.

(Πηγή: parembasis.gr)